

***Auzim des, pe diferite canale media, invocându-se faptul că în România se construiesc prea multe biserici în detrimentul școlilor și spitalelor. Cel puțin așa ne lasă să înțelegem diferiți formatori de opinie, iar la prima vedere, dacă analizăm cifrele, ”îmbătați de beția de cuvinte”, tindem să le dam dreptate. Dacă vom ține cont și de faptul că spitalele din România sunt destul de prost dotate, medicii pleacă pe capete în țări unde sunt mai bine plătiți, iar numărul școlilor nou construite pot fi enumerate pe degetele de la o mână (asta ca să nu mai vorbim că se închid și cele vechi, iar dascălii preferă culesul căpșunilor în Spania, decât catedra din România), s-ar părea că România tinde să se transforme dintr-o țară laică într-o țară de Doamne ajută. Și totuși, la o analiză atentă, fără patimă și cu puțină bunăvoință, lucrurile pot fi destul de ușor readuse într-o logică firească. Pentru o înțelegere corectă a acestei situații l-am rugat pe domnul Nicolae Iotcu, Președintele Consiliului Județean Arad să ne ofere câteva lamuriri, mai ales ca domnia sa se poate mandri cu unul dintre cele mai moderne spitale din țară, dar totodată a fost distins recent, de către Patriarhia Română, pentru activitatea sa spirituală, cu Ordinul „Sfinții Împărați Constantin și Elena”.***

***George Grigoriu:*** Domnule presedinte, cum se face că Aradul se mândrește astăzi cu unul dintre cele mai moderne spitale din țară, dar în același timp reușește să susțină și o interesantă activitate spirituală ?

***Nicolae Iotcu:*** În primul rând, vă mulțumesc pentru posibilitatea pe care mi-o acordați de a dezbate o temă atât de importantă și de profundă pentru societatea românească. Am constatat cu toții că media tinde să se tabloidizeze și că apelează deseori la abordarea facilă, desuetă chiar, a unor subiecte de altfel grave. De aceea vă sunt recunoscător că putem face această analiză pe un ton echilibrat, obiectiv. Sunt dezamăgit de campania mediatică împotriva Bisericii, de faptul că se dezbate cuantumul sumelor alocate stării de sănătate spirituală a românilor. Eu am mai susținut în luările mele de atitudine la Arad și la nivel național faptul că nu putem face o paralelă între resursele alocate bisericii și celorlalte instituții. Pur și simplu nu există comparație! Susținerea statului pentru Biserică nu exclude susținerea spitalelor ori a școlilor, iar vehicularea unei idei contrare este doar o propagandă nepotrivită. Fiecare investiție este importantă, nu le putem extrage din context. Sigur că există și prioritizare, dar nu sunt de acord cu faptul că o temă de investiții ar exclude-o pe cealaltă.

***<< De ce se construiesc biserici ? Pentru că este nevoie de ele >>***

Susținerea Bisericii nu este în detrimentul sănătății publice, a învățământului, sportului sau

turismului. Rolul Bisericii în societatea românească nu poate fi pus sub semnul îndoielii. Școala, terenul de sport și Biserica se completează, chiar dacă la prima vedere poate părea paradoxală această afirmație; veți constata că în localitățile unde acestea sunt bine reprezentate și li se acordă atenția cuvenită, sănătatea publică este mai puțin șubredă, iar cea spirituală este solidă, mai puțini copii ajung la periferia societății. În mediul rural unde nu ai un teren de sport, unde nu ai o biserică sau o școală, care sunt oportunitățile unui copil ? Se va pierde, se va complăce într-o lipsă de perspectivă la barul de peste drum, va fi predispus să piardă timpul cu jocuri de noroc sau tentat să își înece plictiseala în băutură. Asta este o realitate pe care nu ne putem preface că nu o observăm, nu o cunoaștem. De ce se construiesc biserici ? Pentru că este nevoie de ele. Nu se construiește o biserică peste altă biserică, nu există un excedent. Se construiește exact acolo unde se construiesc și școli, unde oamenii sunt gospodari și știu ce își doresc de la viață, înțeleg și respectă instituțiile fundamentale.

**George Grigoriu:** Da, dar de ce nu se construiesc și școli ?

**Nicolae Iotcu:** Să știți că se construiesc și școli, sau în orice caz se investește foarte mult în renovarea celor existente. Aici aș veni cu exemplul Aradului, unde veți găsi și în municipiu, și în județ, unități școlare dichisite, frumoase, bine dotate, pentru că autoritățile locale au fost preocupate să investească în ele. Dacă mă întrebați de ce resursele alocate școlilor noi sunt mai mici, răspunsul este matematic, simplu: pentru că numărul de copii, numărul populației școlare din România a scăzut permanent în ultimele două decenii și jumătate. În anii 1980 exista o amplă mutație de la sat spre urban, era nevoie de un număr mare de instituții noi de învățământ. Nu exista însă interes față de aspectele spirituale, mai mult, se bine știe, Biserica era cvasi-prohibită. Acum s-a echilibrat, oarecum, balanța spirituală.

**<< Copiii sunt mai puțini ! >>**

Numărul de școli în România este adecvat numărului de copii, din nefericire unui număr tot mai scăzut. Satele au îmbătrânit, copiii sunt mai puțini. Din această cauză se închid multe școli. Clădirile, însă, există. O comunitate are nevoie de școală, biserică și spital. Ele nu se exclud, dimpotrivă! Adaug aici un aspect care este omis, uneori, și mă tem că cu bună știință, tocmai pentru a anatemia Biserica. Se trece sub tăcere preocuparea bisericilor față de proiectele sociale, care ținesc educarea sănătoasă a copiilor, a tinerilor. Anul trecut am realizat împreună cu Arhiepiscopia Aradului proiectul Filocalia, care s-a bucurat de un succes teribil. În patru zile de manifestări am avut peste 5000 de participanți. Am avut duhovnici de la Muntele Athos, care au conferențiat, am avut o expoziție de icoane din Transilvania, numită Fecioarele înlăcrimate ale Transilvaniei, am avut corul Stavropoleos și de fiecare dată lumea a venit în număr mare, am înțeles că este nevoie de asemenea activități.

**Grigoriu George:** Dar dacă sănătatea spirituală este importantă, nu putem neglija nici sănătatea fizică. Aici ar fi un comentariu interesant de făcut: ați reușit, într-o perioadă de criză, să transformați Spitalul Județean din Arad într-o unitate de referință la nivel național!

**Nicolae Iotcu:** Într-adevăr, ați făcut o paralelă interesantă și binevenită. Ați observat corect, am investit foarte mult și în sănătatea spirituală a Aradului, dar și în sănătatea publică! Ambele le consider prioritare. Am chivernisit bine bugetul, dar nu ne-a fost ușor. În Arad, Spitalul Județean nu este monobloc, asta înseamnă că nu funcționează într-o singură clădire ci în... mai mult de 20, împrăștiate în tot municipiul. Din cele peste 20 de locații, șase au fost retrocedate, ceea ce ne-a creat o mare problemă. Avem clădiri din 1895, cum este cea a secției de boli infecțioase, unde nu putem face nicio investiție pentru că nu ne permite legea, fiind retrocedată. Sau avem clădiri pentru care am primit cereri de evacuare. Aceste situații presupun un mare efort financiar din partea Consiliului Județean pe care îl conduc.

**Grigoriu George:** Și totuși, cum reușiți să gestionați aceasta problema ?

**Nicolae Iotcu:** Noi am început să reabilităm Spitalul Județean, dar în același timp și să construim clădiri noi care să rezolve problema locației. Prima pe care o construim este clădirea secțiilor TBC, care în anul 2015 va fi gata. Vom avea cel mai modern spital de TBC din țară, la standarde europene, construit până acum doar din banii Consiliului Județean. Urmează să aprobăm indicatorii tehnico-economici pentru două proiecte privind noua secție de boli infecțioase, modernizarea Pediatriei și a Neuropsihiatriei Infantile. Toate împreună înseamnă 20 milioane lei, bani pe care în anii următori Consiliul Județean îi poate asigura gradual. Din păcate, timpul ne presează, iar noi n-am avut niciun ajutor de la Ministerul Sănătății, am investit doar din banii Consiliului. Însă Consiliul Județean trebuie să rezolve și problema drumurilor și a Companiei de Transport, a Aeroportului Arad.

În TBC investim 15 milioane lei, iar în total în Spital am investit până în prezent 5 milioane euro, însemnând modernizare de secții și achiziționare de aparatură. În acest moment avem aparatură foarte modernă la Arad, am adus și un echograf care scanează și ajută prevenirea a trei tipuri de cancer, cu cea mai mare incidență în județul Arad! De asemenea, printr-o colaborare cu o firmă privată am reușit să deschidem și o secție de cardiologie intervențională cu aparatură ultramodernă, am adus inclusiv medici. Avem cel mai modern angiograf din România și în același timp medicii acestei firme private sunt cei mai buni din țara noastră pentru ceea ce înseamnă cardiologie intervențională. Arădenii care până acum mergeau la Timișoara sau în Ungaria, în Austria pentru anumite afecțiuni cardiace, se pot trata acasă, la costuri mult mai mici și o calitate similară occidentului! Am amenajat pentru ei inclusiv rezerve speciale în

spital, cu condiții hoteliere la standarde europene!

**Grigoriu George:** Dar cine suportă costurile intervențiilor?

**Nicolae Iotcu:** Noi sperăm că statul va înțelege că trebuie să plătească aceste operații, ceea ce nu face acum. La Timișoara sunt finanțate cel mult 30 de cazuri pe lună de către stat, or numai de la Arad numărul pacienților depășește de multe ori dublul acestui număr! Eu sunt de părere că statul trebuie să se implice mai serios și să salveze vieți, așa cum și noi, la nivel local, din resursele noastre limitate, încercăm să o facem. Să plătească, sigur, la un tarif unic stabilit, intervențiile pentru acești pacienți, fără discriminări, indiferent că se operează la Timișoara sau la Arad!

**<< Am ajuns exportatori de bolnavi spre Ungaria, ceea ce înseamnă export de resursă financiară >>**

**Grigoriu George :** Dar nu este mai tentant să te operezi în Ungaria, în definitiv este la doi pași și nici nu există atâta birocrație?

**Nicolae Iotcu:** Unii ar fi tentați să vă răspundă că este mai convenabil. Ungurii sunt mai atractivi din punct de vedere medical, pentru că noi, de-a lungul timpului, nu ne-am canalizat pe dotarea spitalelor și am ajuns exportatori de bolnavi spre Ungaria. Asta însă înseamnă implicit export de resursă financiară. Când se operează în Ungaria, cetățeanul plătește. Dar de ce să plătească acolo și nu în România, că doar banii sunt ai românilor, produși în țara noastră? În al doilea rând, în curând, cetățenii vor avea dreptul să se trateze oriunde în Europa și atunci statul va trebui să deconteze contravaloarea serviciilor medicale, dată fiind libera circulație. Or, atunci, de ce nu i-am încuraja să se trateze aici, la clinicile noastre, în loc să meargă la Viena sau Budapesta și statul să le deconteze serviciile de acolo? Mi se pare corect ca tot ceea ce se poate realiza în România, statul să plătească în România și astfel putem ține și medicii aici, asigurându-le resurse financiare, tehnice și de pacienți.

**Grigoriu George:** Apropo de medici, cum reușiți să-i păstrați și cum faceți față cu schema de „unu la unu”?

**Nicolae Iotcu:** Unde merge să lucreze un medic? De exemplu, în Franța. De ce? Pentru că primește bani mai mulți și pentru că are dispozitive moderne cu care lucrează. Sunt două tipuri de plecări ale medicilor, dar în presă se vorbește doar de plecarea medicilor pentru bani. Ei pleacă și pentru că în occident li se oferă condiții să învețe continuu și au aparate moderne. Un medic care nu evoluează odată cu tehnica medicală se deprofesionalizează, or medicii foarte buni nu pot accepta asta. Eu degeaba aduc un medic bun dacă nu am și aparatura necesară. Aici este o dezamăgire a mea față de Ministerul Sănătății, pentru că măsurile sale nu au coerență. Nu există predictibilitate! După doi ani nu știm cum modificăm legea, există doar propuneri, suntem în studii, iar acest lucru împiedică venirea partenerilor străini pentru ceea ce înseamnă diferite asocieri sau dezvoltări. Nimeni nu vine pe lipsă de predictibilitate! Bun, spune investitorul, vin în România, dar care este baza legală în numele căreia fac asocierea? Cum îmi scot investiția? Care este pachetul de bază, îl facem, nu îl facem?

**<<Medicii pe care noi îi avem la Arad sunt cei mai bine pregătiți, unii au peste 40.000 de intervenții în România. >>**

Văd o respingere a privatului din partea actualei conduceri a Ministerului Sănătății. Din toate declarațiile sale reiese că nu caută o colaborare cu privatul, or privatul și publicul trebuie să se completeze. Statul român nu poate de unul singur recupera decalajul de dotări și de medici. Sistemul medical nu trebuie finanțat doar până la ușa spitalului, trebuie lăsat și privatul să investească. Schema de „unu la unu” este o schemă care salvează doar aparent situația. Să vă dau un exemplu. Am vrut să angajăm un medic la o secție și am trimis anunțul spre publicare. Conform legii, trebuie inserat doar într-o anumită revistă. Am trimis anunțul în 26 iunie și a apărut în noiembrie, medicul s-a plictisit, s-a revoltat. Și cum să nu o fi făcut, când se confruntă violent cu un sistem nemodernizat? Nu trebuie să-mi publice ministerul anunțul, ci să mă lase pe mine să fiu operativ, să îmi rezolv singur, rapid, problema! Există site-ul Spitalului, site-ul Consiliului Județean, există ziare de circulație locală/națională/internațională, putem asigura transparența, nu trebuie să așteptăm inutil să treacă vremea sau, mai rău, să pierdem vremea! Într-o astfel de situație medicul pleacă, își găsește loc ușor în altă parte, iar pe anumite specializări chiar există o criză pe care ministerul o întreține prin supra-birocratizarea sistemului medical.

Medicii pe care noi îi avem la Arad sunt cei mai bine pregătiți. La ora actuală unii au peste 40.000 de intervenții în România. Sunt medici români pregătiți în Franța. Am încercat să atragem medici tineri. Le oferim posibilitatea să lucreze într-un mediu activ, care se modernizează continuu. Politica mea este că trebuie pus accentul pe competență, medicii buni trebuie răsplătiți, nu trebuie să vină la muncă pe un salariu prestabilit. Medicul are o anumită calitate. Într-o firmă dacă cineva a greșit o piesă o arunci, dar în medicină acest lucru nu se mai poate, motiv pentru care acești oameni trebuie să aibă un confort psihic și material, să fie tratați cu atenție și respect. Noi asta facem la Arad!

### **Grigoriu George: Ce reproșați Guvernului ?**

**Nicolae Iotcu:** Printre altele, în momentul de față Guvernul român a făcut o mare greșeală ce arată incapacitatea acestuia de a gestiona resursele. La sfârșitul anului trecut a intrat în vigoare Ordonanța 103 care dinamitează administrațiile locale și anume ne obligă să punem din bugetul propriu 25 % din ceea ce înseamnă sistemul social pe care Guvernul îi plătea prin anexă la buget. Pentru Consiliul Județean aceasta reprezintă aproape 15 milioane, bani pe care trebuie să-i luăm de la investiții. Or acești bani puteam să-i folosim pentru a termina secțiile de TBC. Eu sper că Ordonanța să fie modificată la Camera Deputaților pentru că este un dezastru, finanțând lucrări la nivel local dădeai de lucru firmelor locale mai mici și acopeream un segment important. Proasta gestionare a bugetului și lipsa colectării i-a făcut să diminueze efortul central punându-l pe umerii Administrației publice locale.